

לעילוי נשמת אבי מורי
הר"ר אהרן בן ר' יעקב
זצ"ל חב"מ

א' ב' על הפרשה פרשת כי תבוא

למי יהיו המעשרות ניתנים?
מבני ישראל בכל השנים?

מה תקבלו בעתו לרוב?
כשיפתח ה' אוצרו הטוב?

למה נדמו בקללה השמים?
שלא יריקו מטר ומים?

במה מצפים את האבנים?
שבמעבר הירדן מכינים?

מה תהיה על כל הגויים?
כשתשמור את הצווים?

איזה חפץ לעשות-אסור
והעושה זאת יתקלל בארור?

מי את העצים והפירות י"רש?
כי בחטאם הגיע להם להענש?

כיצד אמרו הלויים את הברכות
כדי שלכולם יהיו נשמעות?

אילו פירות מבורכים
לוקחים להביא ביכורים?

מאילו אבנים יש לבנות
את מזבח ה', להקריב קרבנות?

איזו קללה וכאב
קשור באוטם הלב?

מה צוה ה' אלוקים
בעברם בירדן להקים?

מה לא קרא לנעל ושלמה
למרות הליכה במדבר שממה?

לאיזה הר פונים הלויים
כשאת הברכות הם משמיעים?

מה יכתבו על האבנים
מבוארים היטב ומובנים?

מה מבקשים מה' ואומרים
כשאת המעשרות מבערים?

איך נקראים הדברים שאומר
יהודי, שאת מעשרותיו מבער?

איך מכונה הארץ הטובה
שלתת לעמו ה' נשבע?

מה יהיו לך מנגד תלויים
כשתהיו בגלות אצל הגויים?

במה מביאים ועורכים
את פירות הביכורים?

כיצד ינהגו עמי הארץ כלפיהם
כשיראו ששם ה' נקרא עליהם?

למי את הביכורים מעלים
כשאתם לירושלים עולים?

א] בפרשה רואים את העניין של וידוי מעשרות

והשאלה למה קוראים לזה 'וידוי', שהרי וידוי אומרים כשאדם מתוודה על חטאים, ומה שייך כשאדם מפריש מעשר שהוא מתוודה, להיפך הוא מודה ומתפלל לה' שיהיה לו השקפה לטובה וכו'?

מבאר הספורנו: שבוידוי אומרים "ביערת הקודש מן הבית וגם נתתיו ללוי וכו'"

והעניין הוא: שבהתחלה הכהונה הייתה אצל הבכורים, שהקב"ה רצה שבכל בית יהיה איש קדוש שהוא ישפיע קדושה על כל המשפחה וממילא הוא היה צריך לקבל את המעשרות.

אמנם משחטאו ישראל בחטא העגל זה נלקח מהם וניתן לשבט לוי, ואז את המעשר צריך להוציא מן הבית ולתת את זה לשבט לוי, וא"כ כשאנו נותנים את המעשר אנו מתוודים על זה שחטאנו לה' בחטא העגל ואנו צריכים להוציא את המעשר מן הבית שאנו לא יכולים לתת את זה לבכורים, וצריכים לתת את זה לשבט הלוי עקב חטאינו...

ב] "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל" יתכן לבאר: מה החומר הגדול כשיהודי לא שרוי בשמחה?

מפני שהרי אנו בנים של ה' אלוקינו ואנו עבדיו, וכמו שכל מנהל מוסד או מפעל מעוניין שעובדיו יהיו מרוצים שזה מראה שהמקום הוא טוב ונעים להיות בו ולעבוד שם, וכן זה מעיד על בעל המפעל שהוא אדם נח וטוב שרוצה שיהיה נעים לעובדים תחתיו.

ואם רואים מוסד שעובדיו ממורמרים ואינם מרוצים, הם אינם נראים טוב, זה מראה על המוסד שלא נעים לעבוד שם, הוא אינו מאיר פנים לעובדיו, וזה גם מראה בעקיפין על בעל המוסד שהוא לא אדם נח וכן לא אכפת לו מה יהיה עם עובדיו.

והנמשל מובן מאיליו... שאם רואים יהודי מאושר, נראה טוב, שמח, הרי זה מראה שהוא נמצא בעולם טוב, עולם שטוב לחיות בו, שזה מראה על בעל העולם שהוא טוב, שרוצה שיהיה טוב ונפלא לאנשים שדרים בו.

כתוב בתהילים: "שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט, לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח", **שכתוב פה:** <<< שמי שזוכה לחיות עם השויתי ה' לנגדי תמיד, הוא זוכה **שהקב"ה עומד לימינו**, וממילא הוא יהיה שרוי בשמחה, שמחה אמיתית שמגיע מהלב, וגם יזכה עבור זה שהוא ישכון לבטח שזה הולך על העתיד, דהיינו שגם ההווה וגם העתיד מובטחים לו...

ולפי זה אפשר לבאר את סיבת העונשים הנוראים שכתובים בפרשתנו כאלה קלות נוראות והכל בגלל "תחת אשר לא עבדת בשמחה", שכולם שואלים מה האיסור לא להיות בשמחה? **ולפי האמור** חוסר השמחה לא זה הוא הבעיה, אלא חוסר השמחה מעידה כאלף עדים שלא חיית עם ה'שיויתי זה הוא העבירה הגדולה...

וכשאמרתי את זה למו"ר שליט"א אמר לי ש'שויתי' הכוונה גם: שחיידק הם במטרה אחת <<< **לכבוד ה'...** ומאוד מעניין שלפסוק הנ"ל בתהילים יש הקבלה בפסוק בתורה: "ושמחתם לפני ה' אלוקיכם" דהיינו שמי שנמצא לפני ה', הוא שמח...

שם] זכורני בהיותי בחור התפללתי באיזה ביהכ"נ, והיה שם בחור שכל חוויתו אמרה כבוד ומכובדות, היה לבוש במיטב המחלצות, מסופר בתספורת עדכנית, התנהג בעדינות ובאצילות מופלגת, כנסיך מפונק, לא היה נראה שאי משהו מטריד אותו... בחוץ חנה לו רכב מפואר מהצדקה האחרונה שכתובן עלותה הרקיעה שחקים, אבל לא התפלאתי על כל זאת כי הלה היה בנו של אחד מעשירי בני ברק המפורסמים, וכמובן שעקב זאת הכל מובן כי יש לאבא שלו את כל האפשרויות לתת לבנו מחמלו את כל מה מבקשים ורוצים עיניו, **ואדרבה זהו כבודו** שבנו מתנהג לו בעשירות מופלגת כיאות לנסיך ממשפחת אצולה שכמותו...

